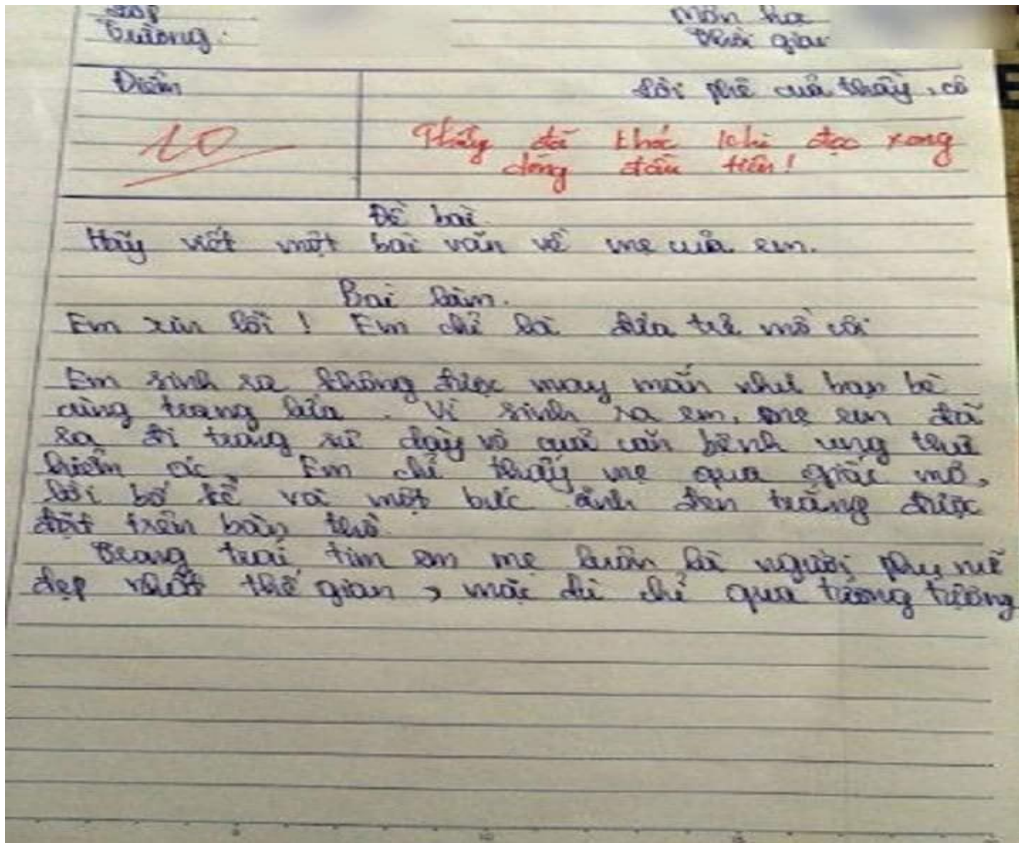

"THẦY ĐÃ KHÓC KHI ĐỌC XONG DÒNG ĐẦU TIÊN".....

Vừa qua, một bài văn tả mẹ của học sinh lớp 6 khiến cho người đọc nghẹn ngào. Theo nội dung đăng tải, bài văn được trọn vẹn điểm 10 kèm với lời phê của thầy giáo "Thầy đã khóc khi đọc xong dòng đầu tiên".

Với đề bài thầy đưa ra: "Hãy viết một bài văn về mẹ của em".

Học sinh này ngậm ngùi: "Em xin lỗi. Em chỉ là đứa trẻ mồ côi. Em sinh ra không được may mắn như

bạn bè cùng trang lứa. Vì sinh ra em, mẹ em đã ra đi trong sự dày vò của căn bệnh ung thư hiểm ác. Em chỉ thấy mẹ qua giấc mơ, lời bố kể và bức ảnh đen trắng được đặt trên bàn thờ. Trong trái tim em, mẹ luôn là người phụ nữ đẹp nhất thế gian, mặc dù chỉ qua tưởng tượng".

Bài viết chỉ vài dòng ngắn ngủi nhưng đã khiến bao trái tim người con thổn thức và hàng nghìn lượt chia sẻ. Điều đó chứng minh cho một điều, những gì được viết từ trái tim sẽ chạm đến trái tim, điều tốt đẹp luôn dễ lan tỏa trong cuộc sống này.

Sở dĩ bài viết này của em có cơ hội lan truyền và làm cho nhiều người xúc cảm, một phần từ người thầy giáo của em. Đó là một người thầy có trái tim thổn thức yêu thương, yêu nghề, và giàu lòng trắc ẩn mới có thể cảm và nhận xét, cho điểm 10 cho bài văn "ngắn ngủn" như vậy. Nếu như, "rơi" vào tay những thầy cô giáo chạy thành tích, dạy trò bằng khuôn khổ "văn mẫu" thì chắc chắn "số phận" của em đã khác rất nhiều rồi.

Ngành Giáo dục cần những người thầy giáo như thế này, và mọi đứa trẻ cần được dạy dỗ, đánh thức tình thương yêu từ ghế nhà trường thế này. Chứ không phải là sự rỗng toét, khô khan ... kiến thức.

THÁI THANH